

Reactie BMC Wijziging wet SUWI in verband met de versterking van de arbeidsmarktinfrastructuur

De huidige krapte en snelle veranderingen op de arbeidsmarkt vergen een nieuwe manier van denken en werken in de arbeidsregio. Onmiskenbaar is dat onderwijs, overheid en ondernemers hierin een gezamenlijke opgave te vervullen hebben. Door bundeling van kennis, netwerk en middelen ontstaat de mogelijkheid voor de arbeidsmarktregio's om hun dienstverlening in gezamenlijkheid in te zetten en te verbeteren. Aanpassing van de Wet SUWI gericht op het versterken van de regionale samenwerking tussen partijen kan hier aan bijdragen.

De wetswijziging beoogt de matching van vraag en aanbod op de arbeidsmarkt verder te bevorderen langs twee lijnen: 1. Verankering van de samenwerking tussen publieke en private organisaties op het gebied van arbeidsmarktbeleid en arbeidsmarktdienstverlening. 2. Een gezamenlijke toegangspoort voor de arbeidsmarktdienstverlening, door de instelling van regionale werkcentra.

BMC onderschrijft de noodzaak tot meer structurele samenwerking in de regio om tot verbeterde dienstverlening te komen. In de onderlinge uitwisseling van kennis schuilt de mogelijkheid om meer methodisch en evidence-based te werk te gaan. Kennis van de opgaven op de regionale arbeidsmarkt - en de daarmee gepaard gaande scholingsopgave - stellen de betrokken partners in het Regionaal Beraad in staat om passend beleid in te richten en daarbij behorende dienstverlening aan te bieden voor zowel vraag als aanbod op de arbeidsmarkt. Het vergroten en verbeteren van de toegang tot deze dienstverlening in de vorm van werkcentra draagt hieraan bij.

BMC merkt tegelijkertijd enkele aandachtspunten op bij de uitwerking van de voorgestelde wetswijziging.

1. **Governance:** een eerste aandachtspunt is de governance van het Regionaal Beraad en de werkcentra. In de werkcentra moeten in ieder geval UWV, gemeenten, onderwijs, SBB en sociale partners samen gaan werken. Het wetsvoorstel stelt enkel het UWV en gemeenten verantwoordelijk voor de totstandkoming, de organisatie en de brede toegankelijkheid van dienstverlening. Het is echter belangrijk dat ook de andere partijen verantwoordelijkheid dragen. Te beginnen met de dienstverlening die zij verlenen, maar ook voor het afstemmen en samenwerken. Het zou goed zijn dit expliciet in de wet vast te leggen. Met name de rol van de werkgeversorganisaties en daaraan verbonden de branche en sectororganisaties is niet goed uitgekristalliseerd in het huidige wetsvoorstel. Zonder dergelijke ondersteuning, blijft de effectiviteit van het Regionaal Beraad zeer afhankelijk van de staat en kwaliteit van de huidige regionale samenwerking.
2. **Rol private partijen:** een tweede aandachtspunt die BMC ziet bij de invoering van dit wetsvoorstel, is de betrokkenheid van private partijen. In de praktijk bij gemeenten en partijen uit het maatschappelijk middenveld neemt BMC waar dat de werkgeversvertegenwoordiging in de regionale samenwerking broos ingericht is, terwijl meer structurele inbreng vanuit de sectoren, branches en werkgevers essentieel is om de grote opgaven van de arbeidsmarkt aan te pakken. Met de wetswijziging beoogt het kabinet de werkgeversdienstverlening ook te verbeteren,

waardoor het essentieel is om belemmeringen (zoals tijd, geld, prioriteit en capaciteit) die hier aan de orde zijn weg te nemen.

3. **Gegevensuitwisseling:** in het Regionaal Beraad en in het werkcentrum is het belangrijk dat alle partners op een gelijkwaardige manier kunnen samenwerken en informatie kunnen uitwisselen in het belang van de cliënt. Het huidige wetsvoorstel richt zich met name op de verbetering van gegevensuitwisseling tussen gemeenten en UWV. Andere partners in de samenwerking – zoals het onderwijs, vakbonden, werkgeversorganisaties en SBB – vallen buiten schot, terwijl gegevensuitwisseling met andere partners ook nodig is. Denk bijvoorbeeld aan warme overdracht van klanten vanuit het werkcentrum naar een private partij (vakbonden). Via een toestemmingsvereiste is dit prima wettelijk te regelen, anders dreigt er een niet effectieve en ongelijkwaardige relatie te ontstaan tussen de partners die in het kader van het Werkcentrum dienstverlening verlenen.

Lessons learned

Gehoorde geluiden uit de praktijk zijn: ‘We gaan weer terug naar arbeidsbureaus’, terwijl het probleem met de arbeidsbureaus was dat zij zich te zeer met de wettelijke arbeidsparticipatiebezighielden. BMC ziet het als risico dat ook het werkcentrum een te grote focus gaat hebben op de wettelijke arbeidsparticipatie. Belangrijk is dat het oog op de brede arbeidsmarkt niet verloren wordt. De problematiek op de arbeidsmarkt (bijvoorbeeld krapte) is breder dan arbeidsparticipatie van mensen die onder de Participatiewet of de werkloosheidswet vallen. BMC adviseert daarom om geleerde lessen uit het verleden mee te nemen naar het heden, en voldoende te borgen dat het nieuwe bestel gericht is op de bredere problematiek van de arbeidsmarkt.

Tenslotte nog een opmerking over de waarde van leven lang ontwikkelen voor het goed functioneren van de arbeidsmarkt. De praktijk is dat het onderwijs hier nog onvoldoende voor geëquipeerd is. Het onderwijs is nog steeds diplomerend onderwijs gericht op met name jongeren. Ook de gehele financiering van het onderwijs is hieraan gekoppeld. Voor de toekomst is echter meer onderwijs voor volwassenen en zij-instromers nodig. Ook het karakter van dit onderwijs zal anders moeten zijn dan voor jongeren. In die zin is de beweging naar skills gericht onderwijs belangrijk. Het onderwijs zal hier echter zijn verantwoordelijkheid in moeten pakken, wat ook iets betekent voor de financiering ervan. Als we echt werk willen maken van leven lang ontwikkelen dan zullen hier afspraken over gemaakt moeten worden met het Ministerie van OCW.